

Rocío Márquez

Artista resident de l'Ateneu – CMEM 2015

 ATENEU
CENTRE MUNICIPAL D'ESTUDIS
MUSICALS DE BANYOLES

www.ateneu.banyoles.cat

Índex

Rocío Márquez, artista resident 2015	5
Una de les grans veus del flamenc d'avui i de demà	6
Biografia	8
Programa d'activitats	11
Concerts a l'Auditori de l'Ateneu	12
Activitats paral·leles	15
Activitats pedagògiques	19
Entrevista a Rocío Márquez	21
Les recomanacions flamenques de Rocío Márquez	24
Qüestionari Proust	25
Les residències artístiques de l'Ateneu – CMEM	27
Què és l'artista resident de l'Ateneu – CMEM?	28
Artistes residents anteriors	31
2011 / Trio Mozart de Deloitte	32
2012 / Miguel Colom	33
2013 / Quartet Gerhard	34
2014 / Pau Codina	35
Col·lecció de CD	36
Enllaços	37

Rocío Márquez, artista resident 2015

Després de quatre primeres edicions en les quals la residència artística de l'Ateneu – CMEM ha estat centrada en la música clàssica, el projecte fa un canvi important de registre i estil per endinsar-se en el flamenc. L'artista resident de l'Ateneu – CMEM de Banyoles 2015 serà la que és, sense cap mena de dubte, la veu més prometedora del *cante* flamenc: Rocío Márquez. Una artista de present i de futur que connectarà Huelva i Banyoles amb el seu art i el seu *duende*.

Una de les grans veus del flamenc d'avui i de demà

L'Ateneu de Banyoles tindrà com a artista resident durant l'any 2015 una de les veus més impressionants del flamenc actual. Es tracta de la *cantaora* Rocío Márquez, nascuda a Huelva el 1985, precoç guanyadora de la "Lámpara minera" del Festival Internacional de Cante de las Minas de la Unión i a qui els crítics ja situen de ple dret al costat mateix de noms consagrats com ara Carmen Linares o Mayte Martín. Així doncs, enguany la residència artística de l'Ateneu – CMEM no només fa un canvi de registre tot passant de la música clàssica al flamenc, sinó que també aposta per un perfil d'intèrpret amb un nivell de consagració artística i professional insòlita fins ara.

Rocío Márquez és una renovadora del *cante* que no té por de prendre riscos. Ho té tot per triomfar en el flamenc: una veu prodigiosa, un carrera construïda pas a pas i una formació sòlida. Ho va demostrar plenament el 2008 a La Unión, on va guanyar els quatre primers premis, quelcom

que fins aquell moment només havia aconseguit Miguel Poveda. Amb només vint-i-nou anys, Márquez és ja una de les grans intèrprets del flamenc d'avui, amb una incipient carrera internacional. França porta ja temps enamorada del seu *cante*. La Rocío ha dedicat el seu segon disc al gran oblidat del flamenc: Pepe Marchena. Un personatge marginat per la *intelligentsia* flamenca perquè fou molt popular i el creador de la *colombiana*, un dels *palos* del qual es diu que va i ve d'Amèrica. Actualment fa la seva tesi doctoral sobre Pepe Marchena i assegura que li agradaria cantar-la!

Rocío és de Huelva i canta des que té memòria: "Tinc un vídeo on canto amb només dos anys, i no se m'entén res". "A casa sempre s'ha cantat bé i sempre m'han donat suport: vaig començar amb nou anys a les penyes i me'n vaig anar a Sevilla a estudiar amb quinze". Rocío ha triomfat en un espai tan exigent com la Biennal Flamenca de Sevilla, on va estrenar el seu disc *El Niño*, en

el qual a la bellesa del concepte hi ha afegit sonoritats que alguns flamencòlegs comparen amb el llegendari àlbum *Omega* d'Enrique Morente.

Rocío Márquez serà l'artista resident 2015 de l'Ateneu – Centre Municipal d'Estudis Musicals de Banyoles. Una artista resident de luxe que oferirà al públic la possibilitat d'emocionar-se amb el cant flamenc més pur i, alhora, més mo-

dern. Seran dos concerts excepcionals els que oferirà, a banda de diverses activitats paral·leles. Ocasions totes elles extraordinàries per descobrir una de les veus més importants del panorama musical estatal.

Biografia

Rocío Márquez va néixer a Huelva el 1985. Afeccionada al *cante* des de molt petita, als nou anys comença a assistir a classes de flamenc a la Peña Flamenca de la seva ciutat. En aquesta mateix època puja a un escenari per primera vegada i guanya diversos concursos cantant fandangos de la seva terra; al mateix temps comença a estudiar piano i cant. Es trasllada a Sevilla als quinze anys i allí combina els seus estudis regulars amb una educació més específica en el camp del flamenc. El 2005 se li concedeix una beca en la prestigiosa Fundació Cristina Heeren, on estudia amb mestres de la talla de Paco Taranto o José de la Tomasa, entre d'altres. Es gradua en Educació Musical a la Universitat de Sevilla el 2008, i en la mateixa universitat realitza el màster en Estudis avançats de flamenc: una anàlisi interdisciplinària. Actualment està treballant en la seva tesi doctoral sobre la tècnica vocal a la història del flamenc. En el camp de la docència ha sigut professora a la Fundació Cristina Heeren, al centre Arte y Flamenco de Sevilla (dirigit per Esperanza Fernández) i a Flamenco Abierto (dirigit per Andrés

Marín). Márquez també ha participat en multitud de conferències i ponències sobre flamenc, en llocs com ara la Universitat d'Estiu de El Escorial.

El 2007 la seva carrera professional s'enlaira definitivament, ja que guanya els prestigiosos concursos de flamenc de Alhaurín de la Torre, Calasparra, Marchena, Mijas o Jumilla. El 2008 Márquez s'endu el famós concurs del Cante de las Minas, en el qual aconseguix el primer lloc en la categoria absoluta (Làmpara Minera) i en quatre categories més. Una gesta només aconseguida abans per l'avui consagrat *cantaor* i compositor Miguel Poveda.

A partir d'aquell moment Márquez comença a ser reclamada a festivals i teatres de tot el món. Entre altres, és invitada a la Bial de Flamenco de Sevilla, repeteix al Festival de La Unión, viatja a França al Festival Les Suds (Arles) i a la mítica sala Olympia de París, actua a l'Òpera de Düsseldorf (Alemanya), al Festival de Música Sacra de Fes (Marroc) i participa en nombrosos concerts en Institutos Cer-

vantes dels cinc continents. A l'Estat espanyol ha actuat amb regularitat en llocs com ara el Teatro de La Zarzuela, Teatro Circo Price o Auditorio Nacional, tots a Madrid, Palau de la Música de València o Teatro Isabel la Católica de Granada.

El 2009 publica el seu primer treball discogràfic, *Aquí y ahora* (El séptimo sello, CD/DVD), seguit el 2012 de *Claridad* (Universal Music Spain, juntament amb el guitarrista Alfredo Lagos). Amb aquest disc Márquez rep alguns guardons de gran importància, com el que la reconeix com *l'Artista jove més destacada* en la modalitat de *cante*, atorgat per la Confederación Andaluza de Peñas Flamenecas (2012), o el *Coups de coeur* de l'Académie de Charles Cros (França, 2013). El 2013 es clou amb l'honor d'inaugurar el cicle Andalusia Flamenca a l'Auditorio Nacional de Madrid, concert extraordinari en el qual comparteix protagonisme i escenari amb Carmen Linares i Mayte Martín. Tres generacions flamenques.

El 2014 Rocío Márquez edita el seu treball més personal fins avui, *El Niño*. En aquest àlbum homenatja un dels seus miralls en l'art flamenc, el mestre Pepe Marchena. Amb una part dedicada al cant clàssic i una altra en la qual Márquez desferma tota la seva creativitat i inquietud en ple segle XXI —així recorda el gran creador que fou el propi Marchena. *El Niño* combina un complex entramat de referències i d'investigacions musicològiques amb una audició absolutament oberta i accessible a tots els públics. Produït per Faustino Núñez i Raúl Fernández *Re-free*, en el treball han col·laborat, entre altres, els guitarristes Pepe Habichuela, Manolo Franco i Manuel Herrera; Raúl Rodríguez al *tres*, Niño de Elche al cant i segones veus i l'artista plàstic Pedro G. Romero.

Preguntada pels seus referents, Márquez cita a Don Antonio Chacón, La Niña de los Peines, Manuel Vallejo, El Carbonerillo, Pepe Marchena, Juan el Africano, Gabriel Moreno, José de la Tomasa i Enrique Morente. En el seu ampli espectre d'inte-

ressos hi conviuen passió i coneixement profund de les formes més clàssiques de l'art *jondo* amb una inquietud per explorar i descobrir noves músiques i expressions artístiques. És una *cantaora* que domina amb destresa un extens repertori de *palos* flamencs però que, alhora, pot enfrontar-se al repertori clàssic espanyol (Falla, Lorca, etc) amb provada solvència. També s'ha apropat al món de la improvisació lliure amb resultats molt sòlids. Rocío Márquez és una artista amb una actitud de recerca constant i una extraordinària capacitat de connexió amb el públic.

A més de la gira de presentació de *El Niño*, l'actualitat immediata de Márquez inclou la col·laboració en la gravació de *El Amor Brujo* de Manuel de Falla amb la Orquesta Nacional de España, sota la direcció del Mestre Josep Pons pel llegendari segell Deutsche Grammophon; recitals de flamenc clàssic amb Pepe Habichuela, Manuel Herrera o Miguel Ángel Cortés, i el seu recent debut al Teatro Real de Madrid amb un espectacle al voltant de la figura de Federico García Lorca. Són part de les activitats, paral·leles a l'estrena mundial de l'òpera de Mauricio Sotelo *El público* (basada en l'obra homònima del propi Lorca), un recital que ha merescut els comentaris més elogiosos.

Programa d'activitats

El programa d'activitats que ha confeccionat Rocío Márquez per a la seva residència artística 2015 a l'Ateneu – CMEM de Banyoles inclou dos concerts amb dues formacions diferents, masterclass, una exposició fotogràfica de primer nivell, un curs divulgatiu i, fins i tot, un club de lectura. Una programació més concentrada que en edicions anteriors, però per això mateix més intensa, que permetrà conèixer a fons i de prop aquesta veu única del flamenc actual.

Concerts a l'Auditori de l'Ateneu

ROCÍO MÁRQUEZ I MANUEL HERRERA

Dissabte 25 d'abril
21 h
15 €

La primera cita de l'Auditori de l'Ateneu amb la que serà la seva artista resident de 2015 serà una autèntica presa de contacte amb aquesta veu privilegiada del flamenc actual. Márquez començarà la seva residència amb un recital de *cante* en voga, acompanyada només al *toque* per un dels seus guitarristes habituals, Manuel Herrera. Un concert de flamenc pur i nu. Una manera única de descobrir l'art excepcional de la *cantaora* de Huelva en la seva faceta més ortodoxa però alhora més intensa.

Rocío Márquez, veu
Manuel Herrera, guitarra

ROCÍO MÁRQUEZ

Divendres 11 de desembre
21 h
15 €

En el seu segon recital, Rocío Márquez es presentarà en format de quintet, afegint percussions, cors i palmes al format bàsic de *cante* i *toque*. És fàcil imaginar la descàrrega de força i emocions que pot donar Márquez en un recital acompanyada amb aquest conjunt. Un concert en el qual repassarà temes propis i aliens, palos tradicionals i creacions pròpies, com ara les que ha inclòs en el polèmic i innovador àlbum *El Niño*, un homenatge a l'inigualable Pepe Marchena. Una immillorable cloenda de la residència artística 2015.

Rocío Márquez, veu
Miguel Àngel Cortés, guitarra
Agustín Diasserra, percussions
Los Mellis, cors

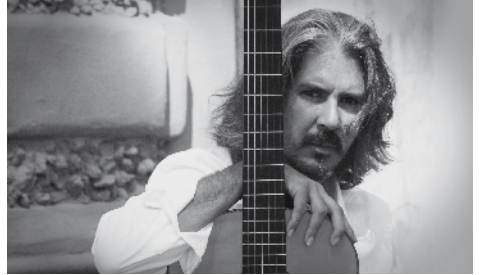

MANUEL HERRERA

Nascut a Sevilla el 1976, comença a tocar la guitarra amb només 9 anys de la mà del seu pare, gran afeccionat al flamenc. El seu interès per la guitarra i el cante en els seus diversos palos han fet d'ell, ja des del seu debut, un depurat i clàssic guitarrista d'acompanyament. Ha participat en nombrosos festivals importants, com el festival de la guitarra de Córdoba, diverses edicions de la Bienal de Flamenco de Sevilla, ha intervingut en diversos programes de flamenc com ara *La Venta del Duende* o *Llama Viva* i en la pel·lícula *Fugitiva* al costat de Niña Pastori.

Actualment és sol·licitat en els festivals flamencs més importants com una guitarra indispensable, que reuneix totes les qualitats per acompanyar el *cante*. Al llarg de la seva carrera ha acompanyat a multitud d'artistes de la talla de Marcelo Sousa, Jesús Heredia, Miguel Ortega, Rocío Segura, Laura Vital, Rocío Márquez, Tina Pavón, Miguel Vargas, Manuel Mairena, José de la Tomasa, El Polaco, José Menese, El Cabrero, Luis el Zambo, Chano Lobato, Chocolate, Fosforito, Valderrama o Chiquetete entre d'altres.

Format com a professor de música en especialitat de Guitarra Flamenca al Conservatori Superior de Còrdova, ha impartir classes als conservatoris de Jerez i Huelva.

MIGUEL ÀNGEL CORTÉS

Va néixer a Granada el 26 de gener de 1972, en el si d'una nissaga de guitarristes de flamenc. Als 8 anys entra en el món del flamenc a través de la Zambra del Sacromonte. El 1986 acompanya a grans figures del *baile* com ara Mariquilla, Manolete, Antonio Canales, Javier Barón o Juan Andrés Maya, i fa llargues gires per Europa, Turquia, els Estats Units i el Japó. També ha acompanyat per Espanya a grans figures del cant como José de la Tomasa, José Mercé, Chano Lobato, Luis Heredia El Polaco, Morenito de Illora, Estrella Morente, etc.

El 1990 comença a treballar amb la *cantaora* Carmen Linares, en nombrosos concerts per l'Estat espanyol i en gires mundials. El 1994 obté el primer Premi del Certamen de Guitarra Paco de Lucía. El 1995 presenta dos concerts amb el seu propi grup al Teatro Alhambra de Granada. El desembre d'aquell mateix any col·labora en la gravació del mític disc *Omega*, d'Enrique Morente i el grup de rock Lagartija Nick. A mitjan 1998 comença la gravació del seu disc en solitari *Patriarca*, en el qual fa palesa la seva maduresa musical com a guitarrista, a més de desenvolupar la seva faceta de compositor flamenc. En aquest treball es barreja una exquisida sensibilitat cap als tocs clàssics amb una minuciosa recerca de noves formes musicals.

AGUSTÍN DIASSERRA

Aquest percussionista de Huelva ocupa un lloc destacat en el flamenc modern, i, de fet, ha estat reclamat en treballs d'Enrique Morente i de Manolo Sanlúcar. Domina la percussió en el sentit més ampli, que inclou instruments com ara el *cajón* i objectes variats dels quals és capaç d'extreure'n ritmes. Aquesta amplitud de mires li permet col·laborar amb propostes d'altres gèneres, des del rock fins al country. Ha participat en una gira brillant, amb el seu corresponent disc, en la qual imagina el diàleg que va existir entre la música colonial barroca i el flamenc, un projecte anomenat *Las idas y las vueltas* liderat pel violagambista Fahmi Alqhai i l'excels cantautor Arcángel (que va actuar a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles el març de 2009), acompanyats per un planter extraordinari de músics barrocs, membres del grup Accademia del Piacere, amb la guitarra flamenca de Miguel Ángel Cortés i el propi Agustín Diasserra a la percussió.

LOS MELLIS

Són una de les sensacions del flamenc actual, habituals de la Bienal Flamenca de Sevilla i de tots els festivals importants de flamenc. Són Antonio i Manuel Montes Saavedra, altrament coneguts com "Los Mellis". Dos germans de 32 anys de Huelva amb un talent natural per les *palmas*, i que des que es van consagrar professionalment de la mà del gran *cantaor* Arcángel (que va actuar el març de 2009 a l'Auditori de l'Ateneu), el seu padri artístic, han revolucionat l'*atrás* del flamenc, imposant una nova forma de fer compàs, pausada i precisa, allunyada de l'estil frenètic de generacions de *palmeros* anteriors. El març de 2014 van revolucionar un Palau Imperial de Viena ple de gom a gom cantant alguns dels temes rumbers que solen oferir en les seves actuacions en solitari, i el febrer d'aquest 2015 han repetit experiència amb resultat idèntic. No els cal ni tan sols mirar-se perquè les seves mans piquin en el moment exacte, sempre buscant els matisos. Es defineixen a si mateixos com a senzills i *currantes* i des d'hores abans de sortir a l'escenari demanen sempre "dos tazas de leche manchada con sacarina y dos tostadas de jamón york". Actualment són sol·licitats pels millors artistes flamencs.

Activitats paral·leles

QUI TÉ POR DEL FLAMENC? CURS D'AUDICIÓ MUSICAL

Dissabtes 3 d'octubre, 7 de novembre i 5 de desembre
10:30 h
5 € (sessió) / 12 € (curs)

Dins l'oferta de cursos formatius de l'Ateneu - CMEM es programen regularment cursos d'audició musical adreçades al públic general interessat en descobrir o aprofundir en algun gènere o llenguatge musical. Són els *Qui té por de?* Cursos divulgatius pensats per a un públic ampli i sense necessitat de coneixements musicals previs. Així, per exemple, cada semestre s'ofereix el curs *Qui té por de la clàssica?*, consolidat ja com una cita tradicional. També s'han ofert cursos com *Qui té por del jazz?* o fins i tot un *Qui té por de la dansa?* dedicat a la dansa contemporània. Ara, aprofitant l'avinentsa de la residència de Rocío Márquez, s'ofereix aquest curs dedicat al flamenc a càrrec d'una de les *cantaores*

catalanes més destacades de les joves generacions, Alba Guerrero. De la seva mà es repassaran els *palos* més destacats i les expressions més genuïnes del flamenc, en un curs concebut per iniciar tothom en els codis de l'art flamenc. Les sessions estaran recolzades per abundants materials d'àudio i vídeo i s'entregarà un glossari de termes.

Professora: **Alba Guerrero.**

PROGRAMA DEL CURS

3 d'octubre; Història del flamenc

Com neix? Les etapes de codificació del flamenc: Preflamenc, Cafés Cantantes, Ópera flamenca, Festivals i Tablaos fins a l'actualitat entre Camarón de la Isla i Enrique Morente. Què el fa evolucionar? Qui són el protagonistes? Com es codifiquen els diferents *palos* o estils?

7 de novembre: Els *palos* del flamenc i els seus intèrprets més importants

Com es diferencien els diferents *palos*? S'ensenyarà a identificar les *soleares*, *seguiyias*, fandangos, tangos, *bulerías*, etc. *Cantaores* i *cantaoras* més importants. L'argot del flamenc. Aprenem el vocabulari propi d'aquesta música (veu *laina*, *quejío*, *jipío*, etc.).

5 de desembre: Vols tocar les palmes i atrevir-te a cantar flamenc?

El ritme és un dels elements més importants del flamenc. S'ensenyarà el compàs per *bulerías*, tangos, *alegrías*, *tanguillos* i *seguiya* amb *cante* en directe. L'ornamentació vocal és un altre dels elements característics del flamenc. S'ensenyarà a identificar els girs propis del *cante* flamenc.

ALBA GUERRERO

Cantaora, investigadora i professora a l'Escola Superior d'Estudis Musicals Taller de Músics, Barcelona. Llicenciada en l'especialitat de *Cante flamenco* per l'ESMUC i tècnic especialista en imatge i so. Nascuda a Huelva i resident a Barcelona, on desenvolupa la seva activitat artística, docent i de recerca. Fruit del seu interès per la tècnica vocal i pel so i l'acústica, ha publicat diversos articles sobre *La tècnica vocal en el flamenco* a la Universitat de Sevilla i a la Universitat Internacional d'Andalusia UNIA Arteypensamiento (2010/13). La seva investigació actual se centra en l'ornamentació vocal en el *cante* flamenco i ha estat seleccionada per la Convocatòria de Grups Residents de l'ESMUC 2014. Com a compositora destaca el seu espectacle *Polifonia Jonda* (Primer premi Infusiona't 2012) amb arranjaments vocals de cantes tradicionals per a quatre veus, estrenada en el Festival de flamenc Ciutat de Barcelona (2012). Els espectacles *Pa' mi Manuela*, *7 días* i *Un secreto a voces* han estat estrenats en els festivals de Decajon! (2010) i el Festival de Flamenc Ciutat Vella (2011) respectivament. El 2012 va gravar el programa monogràfic de TV3 amb 60 minuts de música original *Jazz a*

l'estudi. Actualment està gravant el seu primer àlbum *Esparto y seda* que veurà la llum a final d'any. Compta amb àmplia experiència cantant per al ball en diferents companyies i *tablaos* de Barcelona, a més de col·laborar en produccions de caràcter innovador, sovint amb músics de jazz, de les músiques populars o formacions clàssiques (Incorporación Danza, Orquestra Àrab de Barcelona, Orquestra de Guitarras de Barcelona, Sabor de Gràcia, etc.). Així mateix la seva experiència docent es desenvolupa a les Escoles Superiors de Música com ara l'ESMUC, l'Escola Superior d'Estudis Musicals, Taller de Músics i Conservatori professional Institut del Teatre de Barcelona.

Per a més informació: www.albaguerrero.com

CARMEN AMAYA 1963
FOTOGRAFIES DE COLITA I JULIO UBIÑA

Del 14 de novembre al 20 de desembre de 2015
Dissabtes de 10:30 h a 13:30 h i de 16 h a 19 h,
diumenges de 10:30 h a 13:30 h
i visites concertades

Sala 0
Gratuït

INAUGURACIÓ:
 Divendres 13 de novembre, a les 19 h

La Sala 0 de l'Ateneu - CMEM acull l'exposició *Carmen Amaya 1963. Fotografies de Colita i Julio Ubiña*. És una extraordinària mostra que es va presentar al Palau de la Virreina de Barcelona el 2013 en el marc de la celebració de l'*Any Carmen Amaya*, impulsat per la Generalitat de Catalunya amb motiu del centenari del naixement de l'artista i del 50è aniversari de la seva mort.

La mostra ret homenatge a la figura de la mítica *bailaora* catalana a través de fotografies de Colita i Julio Ubiña, que retraten las vivències i els balls d'Amaya en el seu darrer any de vida. Les imatges, que van del reportatge al retrat pur, estan dotades d'una gran expressivitat, reforçada per una estètica característica de la dècada dels seixanta, amb forts contrastos entre llums i ombres.

Les fotografies exposades conviden a realitzar un recorregut cronològic per diferents moments de la vida artística i personal de Carmen Amaya: des de l'arribada a l'aeroport de Barcelona procedent de Mèxic i el retorn al barri del Somorrostro que la va veure néixer, assistim al rodatge de la mítica pel·lícula de Rovira Beleta *Los Tarantos* i a l'última actuació al Palau de la Música, abans de passejar per la Costa Brava i indrets pertanyents a la seva intimitat, per acabar amb la seva mort, el 19 de novembre de 1963 a la seva casa de Begur.

CARMEN AMAYA (Barcelona, 1913 - Begur, 1963) Considerada un dels màxims exponents del flamenc, admirada per tothom, va obrir nous camins i va revolucionar aquest ball. La seva fama va traspassar fronteres. La van definir tres adjectius: raça, força i bondat.

COLITA

Fotògrafa nascuda a Barcelona. La seva nombrosa obra inclou més de vint llibres (entre ells, *Luces y sombras del flamenco*, sens dubte un dels millors de la bibliografia sobre el tema). El 1998 va ser distingida amb la Medalla al Mèrit Artístic de la ciutat de Barcelona i nomenada doctora honoris causa per la UAB.

JULIO UBIÑA

Fotògraf nascut a Santander i establert a Barcelona. El 1957 es va associar a Oriol Maspons amb l'objectiu de realitzar treballs conjunts per a la *Gaceta Ilustrada* i les publicacions més prestigioses de l'època. Junts van publicar dos clàssics de la fotografia: *Toreo de salón*, amb text de Camilo José Cela, i *Poeta en Nueva York*, que il·lustra poemes de Federico García Lorca. Més tard es va dedicar al món de la publicitat. Va morir a Barcelona el 1998.

PISTOLA Y CUCHILLO CLUB DE LECTURA

Dimarts 15 de desembre
19 h
Gratuït

ACTIVATAT INCLOSA EN EL CLUB DE LECTURA DE LA BIBLIOTECA DE BANYOLES

El Club de Lectura de la Biblioteca Pública de Banyoles proposa cada mes una cita amb un llibre especialment escollit. La darrera sessió de l'any coincidirà amb la cloenda de la residència de Rocío Márquez a l'Ateneu – CMEM. L'obra triada per acostar-se al món flamenc serà *Pistola y Cuchillo*, de Montero Glez. En aquesta obra, l'autor reviu el *cantaor* José Monge, camí de la mort. El lector entra amb el gran *cantaor* a la Venta de Vargas, un petit temple flamenc, transfigurat en un lloc sagrat, on Camarón, malalt i sense resignar-se a morir, haurà de prendre una de les decisions més dures de la seva vida. *Pistola y cuchillo* es una carrera contra l'oblit on Montero Glez, amb voluntat de prosa, ressuscita el sabor dels antics *colmados* i del *cante* flamenc en la seva expressió més *jonda*. Diàlegs rotunds, frases que van a galop i que converteixen aquesta magnífica novel·la en una obra mestra.

Conductor: **Albert Torrescasana**

Activitats pedagògiques

Una part fonamental de les residències artístiques de l'Ateneu – CMEM de Banyoles és la seva vessant pedagògica, vinculada a l'Escola Municipal de Música de Banyoles (EMMB), ubicada al mateix equipament. En el cas de la residència 2015 de Rocío Márquez, aquesta vessant formativa es traduirà en sengles *masterclass* d'iniciació a dues expressions genuïnes del flamenc com són el *cante* i el *toque*. Dues sessions adreçades als alumnes de l'EMMB i a les seves famílies en les quals la gran *cantaora* i un dels seus guitarristes habituals iniciaran els alumnes en ambdues disciplines: l'art del *cante jondo* i el de la guitarra flamenca.

CANT FLAMENC AMB ROCÍO MÁRQUEZ MASTERCLASS

Dissabte 25 d'abril
18:30 h
Gratuit

GUITARRA FLAMENCA AMB MIGUEL ÀNGEL CORTÉS MASTERCLASS

Divendres 11 de desembre
18:30 h
Gratuit

Entrevista a Rocío Márquez

“Tinc una atracció especial per Catalunya,
és una terra que permet l’obertura
i això jo ho necessito molt”

“La tradició ha de caminar perquè estigui viva. I aquí és on jo em sento còmoda”

Acabes de tornar de quinze dies a Brasil. Com ha anat?

Molt i molt bé. És curiós però allà l'afició és molt gran. Hi ha moltes escoles de flamenc, a Río de Janeiro, Bel Horizonte o Sao Paulo. És bonic veure que fora hi ha molta gent que estima el flamenc. Per exemple, a Bel Horizonte van venir a veure'm d'una escola i vaig veure que una alumna portava una guitarra. Vam acabar amb ella a l'escenari i improvisant. El *feedback* va ser increïble.

Com es va gestar la teva residència a l'Ateneu?

En Miquel [director de l'Ateneu – CMEM] i jo ens vam conèixer i vam començar a parlar per fer una actuació a l'Auditori. Més endavant va sortir el tema de la residència i a mi em va fer molta il·lusió ja que això et connecta més al lloc i fa que tot plegat sigui més especial. I quan ens vam posar d'acord vam començar a treballar per oferir concerts en diferents formats, en cada un dels quals hi hagués una visió diferent del flamenc. A mi sempre em fa il·lusió treballar amb gent diversa, i vull fer una cosa

especial per a Banyoles i que també sigui especial per a mi.

Què fa una artista de la teva projecció, comproment-se amb una ciutat petita com Banyoles?

(*Riu*) Tinc una atracció especial per Catalunya. Sento que la gent viu la música amb la ment molt oberta; tenen ganes d'escoltar, volen gaudir-la... És una terra que permet l'obertura, i això és quelcom que jo necessito molt.

A més, la producció del meu últim disc, *El niño*, l'ha feta en Raül Fernández, *Refree* [músic i productor català]. Vaig estar un parell de mesos a Barcelona i ha estat una experiència molt enriquidora. Ara mateix sento un vincle fort amb Catalunya i tinc ganes de continuar fent coses aquí.

Per què vas contactar amb Refree?

Tenim un amic en comú que ens va presentar. Fa un any i tres mesos vam reunir-nos, vam anar a Barce-

lona, vam fer un cafè i allí em vaig adonar que era la persona. M'encanta com a músic i com a productor. Ha estat una col·laboració molt enriquidora, una experiència que em deixa ganes de repetir.

El niño és un treball sobre Pepe Marchena, de qui només parles en positiu i amb una admiració profunda.

Si m'interessa tant és perquè em sento implicada en el seu recorregut vital i en la seva manera d'entendre el flamenc. Per a mi, el que és clàssic és un punt de partida però no el final. Hi ha d'haver equilibri. He tingut moments clàssics i altres menys. El que a mi m'arriba és la coherència, és a dir, que els artistes donin el que senten. No es pot fingir el que no se sent. I, per tant, quan tens una necessitat, has d'anar endavant. El nexa comú que tenim amb Pepe Marchena és l'amor per la música tradicional, que es pot entendre de dues maneres: el pots agafar perquè no s'escapi, però així es pot morir ja que només el reproduïeixes; o bé el podem fer caminar i que estigui viu. I aquí és on jo em sento més còmoda. Però també és cert que podem acabar *por los cerros de Úbeda*, i no tots els resultats són vàlids.

El disc no és un homenatge a Marchena.

És un disc entorn Marchena. No m'agrada dir-ne homenatge. No és ni una còpia ni una imitació del que feia. Ell és un artista increïble amb unes qualitats extraordinàries. Em venia de gust fer visible la manera que tenia d'interpretar, la manera com acariciava els *cantes*, la dolçor, el timbre... a nivell vocal, com a intèrpret, era superb!

És un geni, és un dels artistes més creatius del flamenc: escoltava un *tempo* i després el musicava, i s'inspirava en d'altres. Va crear la *colombiana*. Com que l'hem interioritzat, no ens adonem del punt creatiu que tenia. Arriscava i es tirava a la piscina. No es plantejava si era flamenc o no. Ell era artista i prou. Fins i tot els títols dels discos i cançons eren divertits, creatius i sense complexos!

Miguel Poveda pot ser un altre exemple d'aquesta actitud?

Poveda? L'admiro moltíssim. M'encanta la trajectòria que ha fet. I ell cada vegada s'ha posicionat de forma magnífica a nivell artístic. És una meravella que hagi fet recerques diferents i per llocs diversos.

Els teus inicis amb el flamenc són de ben petita.

A casa canten molt bé: la meva cosina, la meva mare... i és allò típic que arriba una celebració i es munta un sarau i surten instruments i tot plegat. Des de petita ho he sentit molt proper. El flamenc m'arribava molt. Em van dur a la penya flamenca de Huelva i allà em van ensenyar els diferents estils i em vaig aprendre els *fandangos* i, a poc a poc, vaig anar entrant, i són sensacions tan boniques, que arriba un moment que ja no te'n pots desprendre. Miro enrere i no tinc records de mi sense el flamenc.

Fins i tot vas participar a alguns programes de televisió per a futures estrelles.

(*Riu*) D'això no m'agrada gaire recordar-me'n però sí, vaig fer-ho. I a la meva mare, de fet, no li agradava gens. Tenia por que em dediquéssim al món artístic... i molt menys la convencia que sortís a la televisió en programes d'aquest tipus.

Les recomanacions flamenques de Rocío Márquez

Un llibre:

Alegato contra la pureza de José Luis Ortiz Nuevo (Editorial Barataria). Des del coneixement dels pilars clàssics, supervisa i desmunta els mites sobre el flamenc. Té una estructura que en facilita la lectura.

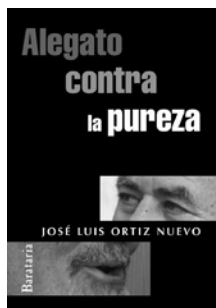
Un disc:

Homenaje a D. Antonio Chacón d'Enrique Morente. De Morente m'agrada tot però recomano a la gent que escolti aquest disc i després *Omega*. Aquesta combinació reflecteix com la llibertat absoluta neix del domini profund dels clàssics.

Una pel·lícula:

Qualsevol de Saura relacionada amb el flamenc. Especialment *Iberia* i sobretot, *Flamenco*. És una representació bastant acurada del flamenc. No se'l tracta amb tòpic, se'n cuida la imatge i el so. A més, hi apareixen tots els grans de l'època.

Per altra banda, hi ha la sèrie, *Rito y geografía del cante* una sèrie documental i musical dels anys 70, es pot trobar en DVD i a Internet. És una de les aportacions més grans que s'han fet i que ha marcat el llegat del flamenc.

Qüestionari Proust

Quin és el teu major temor.

Perdre el centre i el sentit de les coses i deixar de ser feliç. És fàcil distreure's i errar el sentit de paraules com ara l'èxit.

El principal tret del teu caràcter.

La tenacitat.

La qualitat que prefereixes en els homes.

La sinceritat.

I en les dones.

La sinceritat.

El que valores més dels teus amics.

La fidelitat, la comprensió i l'alegria... m'agrada la gent alegre!

El teu principal defecte.

En tinc molts! (*riu*) Sóc pesada fins a punts insospitats! Per altra banda, sóc molt distreta, a vegades m'oblido de coses i sóc un autèntic desastre per les dates. Me'n recordo del meu aniversari per casualitat, perquè la gent del meu voltant m'ho recorda!

Per altra banda, el defecte que més em preocupava i que porto més anys treballant és el fet que abans em costava molt posicionar-me. Era una característica que em molestava molt i que per això he treballat.

La teva ocupació preferida.

La música, el teatre, la lectura... la cultura en general. També m'encanta anar a la muntanya i perdre'm caminant.

La teva idea de felicitat completa.

No sé qui deia que la felicitat és a l'avantsala de la felicitat. És assaborir els moments amb la bona gent, afortunadament en tinc molta al meu voltant. Quan veig que no ho assaboreixo, m'empipo i redirigeixo el sentiment. Felicitat és prendre un cafè amb la meua parella, amb la família i amb els amics.

La teva major dissort.

Caure en el parany de veure'm envoltada de coses materials i de reconeixement de la gent i que jo em sentís infeliç.

Si no fossis tu, qui t'agradaria ser?

Hi ha molta gent a la qual admiro però mai no em plantejo aquesta pregunta. Probablement perquè crec molt en l'ésser humà com una cosa única i meravellosa. Respecto molt tothom, faci el que faci i es dediqui al que es dediqui. Hi ha molta gent que m'agrada, però vull ser conscient de la responsabilitat que implica ser un mateix. M'agradaria ser qualsevol persona que es respectés a si mateixa i respectés els altres... i que volgués ser feliç.

On t'agradaria viure?

M'agrada viatjar i contemplo la possibilitat de viure a diferents llocs en la meua vida. Barcelona, em flipa, Granada, m'encanta. I des dels quinze anys sóc a Sevilla i també m'encanta. Per mi és important tenir la meua gent a prop, poder agafar un tren i fer un cafè amb la meua gent. Per això, em costaria viure a fora, tot i que França és un lloc on estic molt bé.

El teu color preferit.

El lila i el marró.

La flor que més t'agrada.

Les margarides, la lavanda i la rosella.

L'ocell que prefereixes.

El canari.

Els teus autors favorits en prosa.

Juan Cobos Wilkins, de qui recomano la novel·la *Pan y cielo*, l'admiro com a persona i com a artista. També Khalil Gibran, de qui en recomano el llibre *El profeta* i *El Rodamón*. De Paulo Coelho, *L'alquimista*, també el *Diari de Frida Khalo*, que té una força enorme i *Les deesses de cada dona*, de Jean Shinoda. També Antonio Muñoz Molina.

Els teus poetes preferits.

Mario Benedetti, especialment *L'amor, les dones i la vida*. També els *Sonets* de William Shakespeare, els *Poemes d'amor* de Pablo Neruda, i de Leonard Cohen *El libro del anhelo*.

Herois o heroïnes en la ficció.

El Petit Príncep.

Els teus compositors preferits.

Isaac Albéniz, Enric Granados o Manuel de Falla com a clàssics espanyols. Del món del flamenc, Mayte Martín, Enrique Morente, Manuel Molina i Pepe Marchena.

Els teus pintors preferits.

Louis Bourgeois, en vaig veure una exposició a la Tate Modern i em va encantar. També Picasso i Velázquez... (*riu*) Ja es veu que m'agrada una mica tot!

El fet històric més deplorable.

Qualsevol guerra, arribar a aquest extrem és molt trist. A darrere sempre hi ha interessos i diners i és trist que mori molta gent per això.

El menjar i beguda que més t'agraden.

El te i tot tipus d'infusions, especialment les de gingebre, que són molt bones per la gola. Pel que fa al menjar sóc molt de dolç, jo... (*riu*) sóc molt molt empalagosa! M'encanten tot tipus de pastissos, especialment el de pastanaga.

Els teus noms preferits.

Núria i Lucía... de noi sempre m'ha costat més.

El fet militar que més admires.

Fets militars i jo no som una bona barreja.

La reforma o canvi social més admirable.

Dels recents no et puc dir res perquè últimament l'únic que fem és anar enrere, m'encantaria dir coses però per desgràcia no puc. Dels històrics, el dret a vot de les dones, per exemple.

El do que voldries posseir.

Pintar! (*riu*) De fet, ho intento i m'hi poso però no me n'acabo de sortir! També m'encantaria ser bona en algun esport.

Com voldries morir.

Voldria una mort com la de la Niña de Puebla, que va morir cantant a l'escenari. Espero que si em passa sigui en un bon concert! Hi ha gent que quan dic això s'enfada però penso que ha de ser fantàstic morir fent una cosa que t'agrada tant.

L'estat actual del teu esperit.

Em sento agraïda amb la vida i profundament afortunada.

La manca que t'inspira més indulgència.

La injustícia i la manca d'amor.

El teu lema.

No em considero especialment creient però hi ha una frase de Sant Agustí que m'encanta "estima i fes el que vulguis".

Les residències artístiques de l'Ateneu – CMEM

Des del 2011, l'Ateneu – CMEM disposa cada any d'un artista en residència de la mà de Jovenuts Musicals de Banyoles. Es tracta d'un solista o grup que és escollit per protagonitzar durant tot un any natural un complet programa de concerts, activitats paral·leles i pedagògiques. Les residències artístiques de l'Ateneu – CMEM són una aposta pionera pels músics emergents més destacats que permet crear un vincle especial entre els artistes i el públic.

Què és l'artista resident de l'Ateneu – CMEM?

Un projecte pioner a Catalunya

L'artista resident és una figura habitual en els principals auditoris i sales de concert d'arreu del món. Però quan el 2011 l'Ateneu – Centre Municipal d'Estudis Musicals de Banyoles va apostar per dotar-se d'un artista resident en pocs els equipaments musicals de l'estat i del país que disposaven regularment d'aquesta figura. La iniciativa de l'artista resident de l'Ateneu – CMEM, que enguany arriba a la seva cinquena edició, ha estat doncs pionera a Catalunya i, posteriorment, s'hi han acollit altres centres tan destacats com ara La Pedrera de Barcelona, l'Ateneu Barcelonès, l'Auditori de Girona, el Teatre Principal de Sabadell o l'Auditori Enric Granados de Lleida.

Un complet programa d'activitats

Però no és només el caràcter de pioner un dels trets que fa aquest projecte singular respecte d'experiències anàlogues en l'àmbit nacional. També destaca per l'amplitud del programa d'activitats

que duen a terme els artistes així com pel perfil d'aquests. Quant al programa, la residència artística de l'Ateneu – CMEM proposa un complet pla d'activitats que inclou de dos a cinc concerts en un sol any, que s'inscriuen en la programació estable professional de l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles, al costat d'artistes de primer nivell nacional i internacional. També inclou tota una sèrie d'activitats pedagògiques, culturals i de divulgació que complementen la residència. D'aquesta manera, les residències artístiques de l'Ateneu – CMEM no són només concerts sinó molt més.

Gràcies a aquest programa d'activitats que es desplega durant tot un any, es crea una relació molt especial entre públic i intèrprets. L'artista es presenta en concert amb diverses formacions, artistes convidats i programes, de manera que dóna a conèixer les seves múltiples facetes i interessos musicals. En l'elaboració dels diferents programes de concerts, es dóna carta blanca a l'artista perquè confeccioni una proposta a la seva mida, i que li permeti des-

plegar tota la seva creativitat sense temor a prendre riscos artístics. Això acaba significat que la residència es converteix en una oportunitat única per a l'artista de treballar diversos programes, i alhora permet al públic descobrir repertoris i projectes diferents en un mateix programa.

Una aposta pels millors nous talents

Un altre dels elements que fan de les residències artístiques de l'Ateneu de Banyoles un projecte singular és, sens dubte, el perfil dels artistes i grups escollits cada any. En comptes d'apostar per artistes consagrats —com és habitual en experiències similars— la residència artística de l'Ateneu – CMEM intenta detectar els millors artistes emergents de l'estat just en el moment immediatament anterior de donar el salt definitiu a la seva

consagració, i així es converteix en un impuls per a la seva carrera. Els quatre artistes residents que fins avui han estat presents a l'Ateneu així ho certifiquen: el Tríu Mozart de Deloitte (actual Tríu Lorca), el violinista Miguel Colom, el Quartet Gerhard i el violoncel·lista Pau Codina, han sigut residents del centre cultural banyolí en un moment dolç de la seva primera etapa professional. I quan acaben la seva residència —sigui coincidència o no— han vist com la seva trajectòria professional ha experimentat un creixement notable. Els escollits per a ser artistes residents de l'Ateneu – CMEM no són, per tant, ni figures ja consagrades ni joves desconeguts, sinó alguns dels millors nous talents del país just en el moment de la que podríem anomenar la seva primera maduresa artística.

Artistes residents antérieurs

2011 / Trio Mozart de Deloitte

Elena Rey, violí
Mikolaj Konopelski / Antonio Martín, violoncel
Noelia Rodiles, piano

Artistes convidats:
Galyna Gurina, soprano

L'any 2011 l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles acollí per primer cop en la seva curta història la figura d'un conjunt resident. D'aquesta manera la sala banyolina incorporava una fórmula habitual en auditoris i sales de concert d'arreu del món, la del suport específic a un conjunt per tutelar o promoció de la seva trajectòria artística tot vinculant-la a un espai cultural durant un cert lapse de temps. L'escollit per protagonitzar aquesta primera experiència fou un conjunt que per a molts està cridat a ser un dels grups de referència de la música de cambra del nostre país: el Trío Mozart de Deloitte (actualment Trío Lorca). La violinista catalana Elena Rey, el violoncel·lista polonès Mikolaj Konopelski (que fou substituït a mitja temporada pel gadità Antonio

Martín) i la pianista asturiana Noelia Rodiles integraven aquest trio excepcional que durant el 2011 va oferir tres concerts especials dins la programació de l'Auditori de l'Ateneu i el mateix nombre de masterclass als alumnes de l'Escola Municipal de Música de Banyoles.

Concerts a l'auditori de l'Ateneu

- I. *Xostakòvitx a tres bandes*
- II. *Els romàntics*
- III. *Viena-Budapest*

Activitats pedagògiques

Assaigs oberts i masterclass per a alumnes de l'EMMB

2012 / Miguel Colom

Miguel Colom, violí

Artistes convidats:

Denis Lossev, piano
Cuarteto Albor

L'Artista resident de l'Auditori de l'Ateneu pel 2012 fou Miguel Colom. Aquest violinista està considerat unànimement com un dels joves talents amb més futur del panorama de la música clàssica a l'Estat espanyol. Malgrat ser originari de Madrid aquest geni precoç té arrels catalanes i manté una relació especial amb la ciutat de Banyoles, ja que fou aquí on el 2010 guanyà el prestigiós Concurs Permanent de Joves Intèrprets, d'àmbit estatal. És amb aquest aval i aquests precedents que l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles apostà per ell i el convidà a "instal·lar-s'hi" artísticament durant tot una temporada, en el decurs de la qual oferí un complet programa d'activitats. D'aquesta manera Miguel Colom agafava el relleu del Trio Mozart de Deloitte, que l'any anterior havia protagonitzat la primera

experiència de grup resident en la curta història de l'Auditori de l'Ateneu amb excel·lents resultats.

Concerts a l'auditori de l'Ateneu

- I. Miguel Colom i Denis Lossev
- II. Cuarteto Albor
- III. Miguel Colom i Denis Lossev

Activitats paral·leles

Documental: *The Art of Violin*
Documental: *From Mao to Mozart: Isaac Stern in China*

Activitats pedagògiques

Assaigs oberts i masterclass per a alumnes de l'EMMB

2013 / Quartet Gerhard

Lluís Castán, violí
Judit Bardolet, violí
Miquel Jordà, viola
Jesús Miralles, violoncel·lo

Artistes convidats:

Claudio Martínez Mehner, piano
Lluís Soler, actor

L'Auditori de l'Ateneu acollí com a artista resident durant tot el 2013 a un dels grups de cambra amb més projecció del moment al nostre país, el Quartet Gerhard. Flamant guanyador dels premis El Primer Palau i 25 anys de Catalunya Música el 2012, aquest conjunt segueix amb decisió el camí obert ara fa uns anys pel pioner Quartet Casals i es presenta com una de les realitats presents i futures més estimulants del nostre panorama musical. La residència del Quartet Gerhard va suposar un pas endavant en el projecte de las residències artístiques de l'Ateneu – CMEM, tant pel volum d'activitats com pel fet que es va comissionar una producció pròpia —*El món d'ahir*, amb l'actor Lluís

Soler — i es va encarregar una obra expressament, l'estrena absoluta de la qual es va efectuar en la pròpia residència: el *Quartet per corda núm. 2* del jove compositor Joan Magrané.

Concerts a l'auditori de l'Ateneu

- I. *Haydn & Sons*
- II. *Per a Clara*
- III. *El món d'ahir*
- IV. *Ringraziamento*

Activitats paral·leles

Club de lectura: *Una música constant* de Vikram Seth
Club de lectura: *La Sonata a Kreutzer* de Lev Tolstoi
Documental: *Helicopter String Quartet*

Activitats pedagògiques

Curs de Música de Cambra amb Claudio Martínez Mehner
Curs de Piano amb Claudio Martínez Mehner
Assaigs oberts i masterclass per a alumnes de l'EMMB

2014 / Pau Codina

Pau Codina, violoncel

Artistes convidats:

David Selig, piano

Mercury Quartet

Darío Mariño, clarinet

Marc Heredia, piano

Catalunya és terra de violoncel·listes. Des del gran Pau Casals fins a Lluís Claret, passant per l'injustament poc conegut Gaspar Cassadó, el nostre país fa més d'un segle que està veient néixer de manera continuada excel·lents intèrprets del violoncel. Una nova baula sembla haver-se afegit a aquesta il·lustre cadena, es tracta de Pau Codina, un jove violoncel·lista que des de fa ja anys sona amb força com un dels violoncel·listes emergents del panorama europeu. Si en el seu moment va sorprendre per la precocitat del seu talent, ara Pau Codina afronta la seva primera maduresa artística abandonant la categoria de promesa per esdevenir una sòlida realitat. Coincidint amb aquest moment de la seva

carrera, Codina es va convertir durant el 2014 en l'artista resident de l'Ateneu – CMEM de Banyoles, on oferí un complet programa que inclogué fins a cinc concerts i diverses activitats paral·leles.

Concerts a l'auditori de l'Ateneu

I. Pau Codina i David Selig

II. Queen Classics

III. Pau Codina, Darío Mariño i Marc Heredia

IV. Integral de les Suites de Bach (I)

V. Integral de les Suites de Bach (II)

Activitats paral·leles

Club de lectura: *Converses amb Pau Casals* de Josep Maria Corredor

Documental: *Pau Casals, l'home que va fer sentir el silenci*

Activitats pedagògiques

Assaigs oberts i masterclass per a alumnes de l'EMMB

Col·lecció de CD

Gràcies a un acord entre l'emissora Catalunya Música i Joventuts Musicals de Banyoles, tots els concerts de l'artista resident a l'Auditori de l'Ateneu són gravats i emesos posteriorment, i estan inclosos en el programa d'intercanvis internacionals de la Unió Europea de Radiodifusió, la UER.

Igualment, un cop finalitzada la residència, una selecció d'aquestes gravacions és inclosa en un CD promocional que recull una tria d'algunes de les millors interpretacions i moments dels concerts de la

residència. Fins avui s'han editat i distribuït promocionalment, amb un tiratge de 1.000 exemplars cadascun, els CD del Trío Lorca (antic Trío Mozart de Deloitte), Miguel Colom i el Quartet Gerhard. Actualment s'està ultimant l'edició del CD corresponent a la residència de Pau Codina el 2014. D'aquesta manera, any rere any, es va conformant una col·lecció discogràfica amb el bo i millor dels artistes que constituïran l'escena musical de l'avenir.

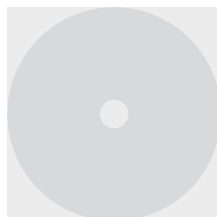
VOLUM 1
Trío Lorca
(antic Trío Mozart de Deloitte)
Obres de J. Haydn,
F. Schubert i
L. v. Beethoven

VOLUM 3
Quartet Gerhard
Obres de F. Schubert,
J. Brahms i J. Magrané

VOLUM 2
Miguel Colom
Obres de J. Haydn,
L. v. Beethoven
i J. S. Bach

VOLUM 4
Pau Codina
(en preparació)
Obres de F. Chopin,
J. S. Bach i F. Mercury

Enllaços

Rocío Márquez

www.rociomarquez.com

**Ateneu – Centre Municipal
d'Estudis Musicals de Banyoles**

www.ateneu.banyoles.cat

Joventuts Musicals de Banyoles

www.jmbanyoles.com

Cultura Banyoles

www.cultura.banyoles.cat

Joventuts Musicals de Banyoles

Carrer Major, 3, baixos
17820 Banyoles
972 57 33 16
info@jmbanyoles.com
www.jmbanyoles.com

Ateneu – CMEM de Banyoles

Plaça Major, 40
17820 Banyoles
972 57 60 49
ateneu@ajbanyoles.org
www.ateneu.banyoles.cat
www.cultura.banyoles.cat

Organitza:

En conveni amb:

Amb el suport de:

